TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. birželio 17 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Teismų bendradarbiavimas civilinėse bylose – Reglamentas (EB) Nr. 1215/2012 – Jurisdikcija ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimas ir vykdymas – 7 straipsnio 2 punktas – Specialioji jurisdikcija bylose dėl deliktų ar kvazideliktų – Vieta, kurioje įvyko žalą sukėlęs įvykis ar jis gali įvykti – Asmuo, teigiantis, kad buvo pažeistos jo asmeninės teisės paskelbus publikaciją internete – Žalos atsiradimo vieta – Šio asmens interesų centras“

Byloje C-800/19

dėl *Sąd Apelacyjny w Warszawie* (Varšuvos apeliacinis teismas, Lenkija) 2019 m. spalio 30 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2019 m. spalio 30 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Mittelbayerischer Verlag KG

prieš

SM

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas J.-C. Bonichot, Teisingumo Teismo pirmininko pavaduotoja R. Silva de Lapuerta (pranešėja), teisėjai L. Bay Larsen, M. Safjan ir N. Jääskinen,

generalinis advokatas M. Bobek,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

– *Mittelbayerischer Verlag KG*, atstovaujamos *adwokat* P. Niezgódka,

– SM, atstovaujamo *adwokat* M. Brzozowska-Pasieka ir *radca prawny* S. Topa,

– Lenkijos vyriausybės, atstovaujamos B. Majczyna,

* Proceso kalba: lenkų.

– Europos Komisijos, atstovaujamos M. Heller ir K. Herrmann,

susipažinęs su 2021 m. vasario 23 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo (OL L 351, 2012, p. 1) 7 straipsnio 2 punkto išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Mittelbayerischer Verlag KG* ir SM ginčą dėl tariamo jo asmens teisių pažeidimo, padaryto paskelbus publikaciją minėtos bendrovės interneto svetainėje.

Teisinis pagrindas

3 Reglamento Nr. 1215/2012 4, 15 ir 16 konstatuojamosiose dalyse nustatyta:

„(4) tam tikri skirtumai tarp jurisdikciją ir teismo sprendimų pripažinimą reglamentuojančių nacionalinių taisyklių trukdo patikimai veikti vidaus rinkai. Nuostatos dėl jurisdikcijos kolizinių normų civilinėse ir komercinėse bylose suvienodinimo, siekiant užtikrinti greitą ir paprastą valstybėse narėse priimtų teismo sprendimų pripažinimą ir vykdymą, yra labai svarbios;

<…>

(15) jurisdikcijos taisyklės turėtų būti ypač nuspėjamos ir pagrįstos principu, pagal kurį jurisdikcija paprastai nustatoma pagal atsakovo nuolatinę gyvenamąją (buveinės) vietą. Todėl turėtų visada galioti ši jurisdikcijos nuostata, išskyrus keletą aiškiai nustatytų atvejų, kai ginčo objektas arba šalių autonomija pateisina kitą siejamąjį kriterijų. Juridinio asmens buveinės vieta turi būti apibrėžta autonomiškai, siekiant didesnio bendrų taisyklių skaidrumo ir norint išvengti jurisdikcijų kolizijos;

(16) jurisdikcija turėtų būti nustatoma ne tik pagal atsakovo nuolatinę gyvenamąją (buveinės) vietą, bet ir pagal kitą alternatyvų jurisdikcijos pagrindą, atsižvelgiant į glaudų ryšį tarp teismo ir bylos arba siekiant padėti tinkamai vykdyti teisingumą. Glaudaus ryšio reikalavimas [buvimas] turėtų užtikrinti teisinį saugumą ir padėti išvengti galimybės pareikšti atsakovui ieškinį valstybės narės, kurios jis negalėjo pagrįstai numatyti, teisme. Tai ypač svarbu sprendžiant ginčus, susijusius su nesutartinėmis prievolėmis, kylančiomis iš privatumo ir asmeninių teisių, įskaitant šmeižtą, pažeidimų.“

4 Šio reglamento II skyriaus 1 skirsnio „Bendrosios nuostatos“ 4 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Pagal šį reglamentą asmenims, kurių nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta yra valstybėje narėje, ieškiniai turi būti pareiškiami tos valstybės narės teismuose, neatsižvelgiant į šių asmenų pilietybę.“

5 Minėto reglamento tame pačiame 1 skirsnyje esančio 5 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Asmenims, kurių nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta yra valstybėje narėje, kitos valstybės narės teismuose ieškiniai gali būti pareiškiami tik taikant šio skyriaus 2–7 skirsniuose nustatytas taisykles.“

6 To paties reglamento 7 straipsnio, esančio II skyriaus 2 skirsnyje „Specialioji jurisdikcija“, 2 punkte numatyta:

„Asmeniui, kurio nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta yra valstybėje narėje, ieškinys kitoje valstybėje narėje gali būti pareikštas:

<…>

2) bylose dėl civilinės teisės pažeidimų, delikto arba kvazidelikto – vietos, kurioje įvyko ar gali įvykti žalą sukėlęs įvykis, teismuose.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

7 SM yra Varšuvoje (Lenkija) gyvenantis Lenkijos pilietis, Antrojo pasaulinio karo metais kalėjęs Aušvico (Lenkija) masinio naikinimo stovykloje. Jis dalyvauja veikloje, kuria siekiama išsaugoti per Antrąjį pasaulinį karą nacistinės Vokietijos prieš Lenkijos piliečius įvykdytų nusikaltimų aukų atminimą.

8 *Mittelbayerischer Verlag* yra Ratisbone (Vokietija) įsteigta bendrovė. Ji vokiečių kalba leidžia regioninį laikraštį interneto svetainėje *www.mittelbayerische.de*, kurioje galima apsilankyti ir iš kitų šalių, įskaitant Lenkiją.

9 2017 m. balandžio 15 d. šioje interneto svetainėje buvo paskelbta publikacija „Ein Kämpfer und sein zweites Leben“ („Kovotojas ir jo antrasis gyvenimas“). Šioje publikacijoje, kurioje kalbama apie žydo Izraelio Offman likimą per Antrąjį pasaulinį karą ir po jo, nurodyta, kad jo sesuo buvo nužudyta „Lenkijos masinio naikinimo stovykloje Treblinkoje“.

10 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs *Sąd Apelacyjny w Warszawie* (Varšuvos apeliacinis teismas) nurodo, kad istoriškai nepaneigiama, jog stovykla Treblinkoje buvo nacių masinio naikinimo stovykla Lenkijos teritorijoje, kuri nurodyto karo metu buvo okupuota.

11 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo teigimu, formuluotė „Lenkijos masinio naikinimo stovykla Treblinkoje“ buvo prieinama internete tik kelias valandas, kol po Lenkijos konsulato Miunchene (Vokietija) kreipimosi el. paštu buvo pakeista fraze: „buvo nužudyta nacistinės Vokietijos masinio naikinimo stovykloje Treblinkoje, okupuotoje Lenkijoje“.

12 2017 m. lapkričio 27 d. SM pareiškė ieškinį *Mittelbayerischer Verlag Sąd Okręgowy w Warszawie* (Varšuvos apygardos teismas), jis prašė apginti jo asmenines teises, visų pirma jo tapatybę ir nacionalinį orumą, kurios buvo pažeistos pavartojus minėtą formuluotę.

13 Siekdamas pagrįsti šio teismo jurisdikciją SM nurodė 2011 m. spalio 25 d. Sprendimą *eDate Advertising ir kt.* (C-509/09 ir C-161/10, EU:C:2011:685).

14 *Mittelbayerischer Verlag* pateikė nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą, ji teigė, kad Lenkijos teismai neturi jurisdikcijos nagrinėti SM ieškinį, nes, priešingai nei bylose, kuriose priimtas tas sprendimas, nagrinėtose situacijose, jos interneto svetainėje paskelbta publikacija nebuvo tiesiogiai susijusi su SM. Ji priduria, kad jos veikla apima tik Aukštutinio Pfalco (Vokietija) regioną ir kad jos interneto svetainėje skelbiamas laikraštis daugiausia susijęs su regiono naujienomis ir prieinamas tik vokiečių kalba.

15 Šiuo klausimu *Mittelbayerischer Verlag*, remdamasi Reglamente Nr. 1215/2012 numatytų jurisdikcijos taisyklių nuspėjamumo reikalavimu, tvirtino, kad tokiomis aplinkybėmis ji negalėjo objektyviai numatyti Lenkijos teismų jurisdikcijos. Todėl, jos nuomone, turi būti taikomas ne šio reglamento 7 straipsnio 2 punktas, o jo 4 straipsnio 1 dalis, pagal kurią turi būti nustatyta Vokietijos teismų jurisdikcija.

16 2019 m. balandžio 5 d. nutartimi *Sąd Okręgowy w Warszawie* (Varšuvos apygardos teismas) atmetė *Mittelbayerischer Verlag* pateiktą nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą ir nusprendė, kad yra įvykdytos SM ieškinio, pareikšto pagal minėto reglamento 7 straipsnio 2 punktą, nagrinėjimo sąlygos. Iš tiesų, šio teismo teigimu, kadangi su *Mittelbayerischer Verlag* interneto svetaine ir joje paskelbta skundžiama publikacija buvo galima susipažinti Lenkijoje, o šioje publikacijoje vartojama formuluotė „Lenkijos masinio naikinimo stovykla“ galėjo atkreipti Lenkijos skaitytojų dėmesį, *Mittelbayerischer Verlag* galėjo numatyti, jog Lenkijos teritorija gali būti laikoma šių skaitytojų asmeninių teisių pažeidimo vieta ir jai galėjo būti pareikštas ieškinys Lenkijos teismuose.

17 2019 m. balandžio 25 d. *Mittelbayerischer Verlag* apskundė šią nutartį prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui – *Sąd Apelacyjny w Warszawie* (Varšuvos apeliacinis teismas), nurodydama Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 2 punkto pažeidimą. Jos teigimu, ši nuostata buvo taikoma, nors ji negalėjo pagrįstai numatyti, kad Lenkijos teismuose bus pareikštas ieškinys dėl šios publikacijos paskelbimo, nes jos turinys nesusijęs nei su SM, nei su Lenkijos Respublika.

18 Šis teismas nurodo, kad šioje stadijoje Lenkijos teismai yra pripažinę savo jurisdikciją panašiais atvejais. Vis dėlto jam kyla klausimas dėl šios nuostatos aiškinimo, be kita ko, atsižvelgiant į Reglamento Nr. 1215/2012 15 ir 16 konstatuojamosiose dalyse įtvirtintą jurisdikcijos taisyklių nuspėjamumo reikalavimą.

19 Visų pirma pripažinus, kad jo nagrinėjamoje byloje skundžiamoje publikacijoje vartojama formuluotė „Lenkijos masinio naikinimo stovykla“ šioje valstybėje galėtų būti suvokta neigiamai, suklaidinti visuomenės dalį, nes kai kuriems skaitytojams gali susidaryti įspūdis, jog masinio naikinimo stovyklas steigė ir už jose įvykdytus nusikaltimus yra atsakingi Lenkijos piliečiai, o tai gali sukelti pasipiktinimą tų Lenkijos piliečių, kurie patys kalėjo masinio naikinimo stovyklose arba kurių artimuosius nacių okupantai nužudė per Antrąjį pasaulinį karą, vis dėlto minėtam teismui kyla klausimas, ar konkrečių šio ginčo aplinkybių pakanka, siekiant padaryti išvadą, kad *Mittelbayerischer Verlag* pagrįstai galėjo numatyti, kad jai galėjo būti pareikštas ieškinys Lenkijos teismuose, nes šios publikacijos turinys pažeidė Lenkijoje gyvenančio asmens asmenines teises, nors, net aiškinant šią publikaciją plačiai, joje SM ar joks kitas lenkas niekaip nekaltinamas įvykdęs kokį nors veiksmą ir nėra nei tiesiogiai, nei netiesiogiai su juo susijęs.

20 Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad šios aplinkybės skiriasi nuo išnagrinėtųjų bylose, kuriose priimti 2011 m. spalio 25 d. Sprendimas *eDate Advertising ir kt.* (C-509/09 ir C-161/10, EU:C:2011:685) ir 2017 m. spalio 17 d.

Sprendimas *Bolagsupplysningen ir Ilsjan* (C-194/16, EU:C:2017:766), kur skundžiamose publikacijose tiesiogiai aprašyti fiziniai ir juridiniai asmenys, minint jų vardus, pavardes arba įmonės pavadinimą.

21 Šiomis aplinkybėmis šis teismas pažymi, kad kiti galimi ieškovai, t. y. kitose valstybėse narėse gyvenantys lenkai, siekdami nustatyti valstybės narės, kurioje yra jų interesų centras, teismų jurisdikciją, galėtų remtis tais pačiais motyvais, kuriuos, siekdamas pateisinti Lenkijos teismų jurisdikciją, nurodė SM. Taigi, jeigu būtų pripažinta Lenkijos teismų jurisdikcija pagal Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 2 punktą, taip pat reiktų pripažinti, kad *Mittelbayerischer Verlag* turėjo numatyti, jog, paskelbus skundžiamą publikaciją, jai galėjo būti pareikštas ieškinys bet kurios valstybės narės teismuose.

22 Be to, minėtas teismas nurodo, kad jei Teisingumo Teismas nuspręstų, jog jurisdikcija pagal šią nuostatą gali būti nustatyta tokiomis aplinkybėmis, kaip nagrinėjamos pagrindinėje byloje, reikėtų tiksliau apibrėžti vertinimo kriterijus, leidžiančius nacionaliniam teismui pripažinti savo jurisdikciją.

23 Tokiomis aplinkybėmis *Sąd Apelacyjny w Warszawie* (Varšuvos apeliacinis teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar Reglamento [Nr. 1215/2012] 7 straipsnio 2 punktas turi būti aiškinamas taip, kad interesų centru pagrįsta jurisdikcija taikoma fizinio asmens ieškiniui dėl jo asmeninių teisių apsaugos, kai internetinėje publikacijoje, kuri nurodoma kaip šias teises pažeidžiantis veiksmas, nėra tiesiogiai ar netiesiogiai su šiuo konkrečiu fiziniu asmeniu susijusios informacijos, tačiau yra informacijos ar teiginių, leidžiančių numanyti bendruomenės (konkrečiomis šios bylos aplinkybėmis – [lenkų] tautos), kuriai priklauso ieškovas, smerktinus veiksmus, o ieškovas tai sieja su savo asmeninių teisių pažeidimu?

2. Ar byloje dėl turtinių ir neturtinių asmens teisių apsaugos nuo pažeidimų internete, įvertinant Reglamento [Nr. 1215/2012] 7 straipsnio 2 punkte nustatytus jurisdikcijos pagrindus, tai yra nustatant, ar nacionalinis teismas yra vietos, kurioje įvyko ar gali įvykti žalą sukėlęs įvykis, teismas, reikėtų atsižvelgti į tokias aplinkybes kaip:

– auditorija, kuriai iš esmės yra skirta interneto svetainė, kur buvo padarytas pažeidimas,

– kalba, kuria parengta tokia interneto svetainė ir skundžiama publikacija,

– laikotarpis, kai skundžiama internete paskelbta informacija buvo prieinama visuomenei,

– individualios ieškovo aplinkybės, kaip antai ieškovo likimas karo metu ir jo dabartinė socialinė veikla, šioje byloje nurodytos kaip pagrindžiančios specialiąją teisę pateikti prieštaravimą teisme dėl kaltinimų bendrijai ar bendruomenei, kurios narys yra ieškovas, skleidimo?“

Dėl prejudicinių klausimų

24 Savo klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 2 punktas turi būti aiškinamas taip, kad vietos, kurioje yra asmens, teigiančio, kad jo asmeninės teisės buvo pažeistos

dėl internete paskelbto turinio, interesų centras, teismas turi jurisdikciją nagrinėti šio asmens pareikštą ieškinį dėl visos žalos atlyginimo tik tuomet, jeigu šis turinys tiesiogiai ar netiesiogiai leidžia minėtą asmenį identifikuoti kaip individą.

25 Kaip matyti iš Reglamento Nr. 1215/2012 4 ir 15 konstatuojamųjų dalių, juo siekiama jurisdikcijos taisyklėmis, kurios turi būti ypač nuspėjamos, suvienodinti nuostatas dėl jurisdikcijos kolizinių normų civilinėse ir komercinėse bylose. Šiuo reglamentu taip pat siekiama teisinio saugumo tikslo – sustiprinti Europos Sąjungoje įsisteigusių asmenų teisinę apsaugą, sudarant sąlygas ir ieškovui lengvai nustatyti teismą, kuriame jis galėtų iškelti bylą, ir atsakovui numatyti teismą, kuriame jam gali būti iškelta byla (šiuo klausimu žr. 2018 m. spalio 4 d. Sprendimo *Feniks*, C-337/17, EU:C:2018:805, 34 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

26 Kaip nukrypti nuo Reglamento Nr. 1215/2012 4 straipsnyje numatytos jurisdikcijos, t. y. valstybės narės, kurios teritorijoje yra atsakovo nuolatinė gyvenamoji vieta, teismų jurisdikcijos taisyklės, kuri yra bendroji taisyklė, leidžianti nuostata šio reglamento 7 straipsnio 2 punkte įtvirtinta specialiosios jurisdikcijos bylose dėl delikto arba kvazidelikto taisyklė turi būti aiškinama siaurai (šiuo klausimu žr. 2019 m. gegužės 8 d. Sprendimo *Kerr*, C-25/18, EU:C:2019:376, 21 ir 22 punktus ir juose nurodytą jurisprudenciją).

27 Ši specialiosios jurisdikcijos taisyklė pagrįsta itin glaudžiu ryšiu tarp bylos ir vietos, kurioje įvyko arba gali įvykti žalą sukėlęs įvykis, teismų, o tai pateisina jurisdikcijos priskyrimą pastariesiems dėl gero teisingumo vykdymo ir veiksmingo proceso organizavimo priežasčių (žr. 2017 m. spalio 17 d. Sprendimo *Bolagsupplysningen ir Ilsjan* (C-194/16, EU:C:2017:766, 26 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

28 Kaip priminta Reglamento Nr. 1215/2012 16 konstatuojamojoje dalyje, į kurią reikia atsižvelgti aiškinant Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 2 punktą, glaudaus ryšio tarp teismo ir bylos buvimas turėtų užtikrinti teisinį saugumą ir padėti išvengti galimybės pareikšti atsakovui ieškinį valstybės narės, kurios jis negalėjo pagrįstai numatyti, teisme; tai ypač svarbu sprendžiant ginčus, susijusius su nesutartinėmis prievolėmis, kylančiomis iš privatumo ir asmeninių teisių pažeidimų, įskaitant šmeižtą (2017 m. spalio 17 d. Sprendimo *Bolagsupplysningen ir Ilsjan* (C-194/16, EU:C:2017:766, 28 punktas).

29 Be to, pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją formuluotė „vieta, kurioje įvyko žalą sukėlęs įvykis ar jis gali įvykti“ reiškia ir vietą, kurioje atsirado žalą lėmusi aplinkybė, ir žalos atsiradimo vietą, nes kiekviena iš jų, nelygu aplinkybės, gali suteikti ypač naudingos informacijos renkant įrodymus ir organizuojant procesą (2017 m. spalio 17 d. Sprendimo *Bolagsupplysningen ir Ilsjan* (C-194/16, EU:C:2017:766, 29 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

30 Nagrinėjamu atveju prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla klausimas dėl galimybės tokiomis aplinkybėmis, kokios susiklostė pagrindinėje byloje, pripažinti savo jurisdikciją pagal nurodytos žalos atsiradimo vietą.

31 Šiuo klausimu, kalbant konkrečiai apie internetą, Teisingumo Teismas byloje, susijusioje su fiziniu asmeniu, nusprendė, kad, patalpinus turinį interneto svetainėje ir taip tariamai pažeidus asmenines teises, asmuo, kuris mano, kad jo teisės buvo pažeistos, turi teisę pareikšti ieškinį dėl visos žalos atlyginimo valstybės narės, kur yra jo interesų centras, teismuose (2017 m. spalio 17 d. Sprendimo *Bolagsupplysningen ir Ilsjan*, C-194/16, EU:C:2017:766, 32 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

32 Šiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas patikslino, kad ši teisė pateisinama siekiant gero teisingumo vykdymo, o ne tam, kad būtų konkrečiai apsaugotas ieškovas (šiuo klausimu žr. 2017 m. spalio 17 d. Sprendimą *Bolagsupplysningen ir Ilsjan*, C-194/16, EU:C:2017:766, 38 punktą).

33 Iš tiesų Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 2 punkte numatyta specialiosios jurisdikcijos taisykle bylose dėl deliktų ar kvazideliktų nesiekiama to paties tikslo, kokio siekiama Reglamento Nr. 1215/2012 II skyriaus 3–5 skirsniuose įtvirtintomis jurisdikcijos taisyklėmis, kuriomis norima suteikti didesnę apsaugą silpnesniajai šaliai (2017 m. spalio 17 d. Sprendimo *Bolagsupplysningen ir Ilsjan*, C-194/16, EU:C:2017:766, 39 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

34 Be to, bylose, kuriose buvo priimti 2011 m. spalio 25 d. Sprendimas *eDate Advertising ir kt.* (C-509/09 ir C-161/10, EU:C:2011:685) ir 2017 m. spalio 17 d. Sprendimas *Bolagsupplysningen ir Ilsjan* (C-194/16, EU:C:2017:766), Teisingumo Teismas nusprendė, kad vietos, kurioje tariamai nukentėjęs asmuo turėjo savo interesų centrą, teismo jurisdikcija atitiko jurisdikcijos taisyklių nuspėjamumo tikslą atsakovo atžvilgiu, nes žalingo turinio skleidėjas šio turinio patalpinimo į internetą momentu gali žinoti asmenų, kurie minimi tame turinyje, interesų centrus, todėl interesų centro kriterijus leido ieškovui lengvai nustatyti teismą, į kurį jis gali kreiptis, o atsakovui – pagrįstai numatyti teismą, kuriame jam gali būti iškelta byla (2011 m. spalio 25 d. Sprendimo *eDate Advertising ir kt.*, C-509/09 ir C-161/10, EU:C:2011:685, 50 punktas ir 2017 m. spalio 17 d. Sprendimo *Bolagsupplysningen ir Ilsjan*, C-194/16, EU:C:2017:766, 35 punktas).

35 Šiose bylose buvo nagrinėjamos aplinkybės, kurioms esant asmenys, tariamai nukentėję nuo jų asmeninių teisių pažeidimo, buvo tiesiogiai susiję su internete patalpintu turiniu, nes buvo jame įvardyti.

36 Vis dėlto, skirtingai nuo minėtų bylų, pagrindinėje byloje nagrinėjama situacija, kai asmuo, manantis, kad *Mittelbayerischer Verlag* interneto svetainėje patalpintas turinys pažeidė jo asmenines teises, niekaip nėra, kaip pažymi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, minimas – nei tiesiogiai, nei netiesiogiai, – net jeigu tas turinys būtų suvokiamas kiek įmanoma plačiau. Iš tiesų atrodo, kad šis asmuo reikalavimus grindė savo tapatybės ir nacionalinio orumo pažeidimu, kuris tariamai buvo padarytas pavartojus formuluotę „Lenkijos masinio naikinimo stovykla Treblinkoje“.

37 Jurisdikcijos pripažinimas vietos, kurioje yra šio asmens interesų centras, teismui, kad būtų nagrinėjamas jo pareikštas ieškinys dėl visos žalos atlyginimo, kai minėtame turinyje jis nėra nei įvardytas, nei iš jo gali būti netiesiogiai identifikuotas kaip individas, pakenktų Reglamente Nr. 1215/2012 numatytų jurisdikcijos taisyklių nuspėjamumui ir teisiniam saugumui, kurį juo siekiama užtikrinti, be kita ko, atitinkamam turinio skleidėjui.

38 Iš tiesų jis negali pagrįstai numatyti, kad byla jam bus iškelta šiuose teismuose, nes turinio patalpinimo internete momentu negali žinoti, kur yra asmenų, kurie šiame turinyje niekaip nėra aprašomi, interesų centrai.

39 Jeigu būtų aiškinama kitaip, tai lemtų potencialių jurisdikcijos vietų išplėtimą ir pažeistų Reglamente Nr. 1215/2012 įtvirtintas jurisdikcijos taisykles, taip pat keltų grėsmę teisinio saugumo principui, kuris yra šio reglamento pagrindas (pagal analogiją žr. 2006 m. liepos 13 d. Sprendimą *Roche Nederland ir kt.*, C-539/03, EU:C:2006:458, 37 punktą).

40 Taip pat, be tos aplinkybės, kad principo, jog jurisdikcija nustatoma pagal atsakovo gyvenamąją vietą, išimtys turi būti taikomos tik išskirtiniais atvejais ir aiškinamos siaurai (2018 m. sausio 31 d. Sprendimo *Hofsoe*, C-106/17, EU:C:2018:50, 40 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija), Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 2 punkto aiškinimas, pagal kurį, esant tokiai situacijai, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, vietos, kurioje yra asmens, manančio, jog patalpinus turinį interneto svetainėje buvo pažeistos jo teisės, interesų centras, teismas turės jurisdikciją nagrinėti jo pareikštą ieškinį dėl visos žalos atlyginimo, pažeistų pagrindą, kuriuo grindžiama šioje nuostatoje nustatyta specialiosios jurisdikcijos taisyklė – tai yra itin glaudų ryšį tarp bylos ir teismų, pagal šią taisyklę turinčių jurisdikciją nagrinėti bylą, kuriuo, kaip priminta šio sprendimo 28 punkte, siekiama užtikrinti teisinį saugumą ir išvengti galimybės pareikšti atsakovui ieškinį valstybės narės teismuose, kurių jis negalėjo pagrįstai numatyti.

41 Taigi tik šio ryšio buvimas leidžia pagal minėtą nuostatą nukrypti nuo jurisdikcijos taisyklės, pagrįstos principu, numatytu 4 straipsnio 1 dalyje, pagal kurį jurisdikcija paprastai pripažįstama valstybės narės, kurios teritorijoje yra atsakovo nuolatinė gyvenamoji (buveinės) vieta, teismams.

42 Tam, kad būtų galima pasiekti Reglamente Nr. 1215/2012 numatytų jurisdikcijos taisyklių nuspėjamumo ir juo siekiamo teisinio saugumo tikslus, tuo atveju, kai asmuo teigia, kad jo asmeninės teisės buvo pažeistos patalpinus turinį internete, minėtas glaudus ryšys turi būti grindžiamas ne išskirtinai subjektyviais veiksniais, susijusiais vien su šio asmens individualiu jautrumu, bet objektyviais veiksniais, kuriuos būtų galima patikrinti ir kurie leistų jį tiesiogiai arba netiesiogiai identifikuoti kaip individą.

43 Vien tai, kad asmuo priklauso didelei identifikuojamai grupei, kaip nurodyta prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo pirmajame klausime, taip pat neleidžia pasiekti šių jurisdikcijos taisyklių nuspėjamumo ir teisinio saugumo tikslų, nes tokios grupės narių interesų centrai gali būti bet kurioje Sąjungos valstybėje narėje.

44 Nagrinėjamu atveju *Mittelbayerischer Verlag* interneto svetainėje patalpintame turinyje SM nėra tiesiogiai arba netiesiogiai aiškiai identifikuotas kaip individas, tačiau jis mano, kad šiame turinyje jo skundžiamos formuluotės vartojimas pažeidžia jo asmenines teises, atsižvelgiant į jo priklausymą lenkų tautai.

45 Tokiomis aplinkybėmis nėra ypač glaudaus ryšio tarp vietos, kur yra asmens, kuris remiasi šiomis asmeninėmis teisėmis, interesų centras, teismo ir atitinkamos bylos, todėl šis teismas neturi jurisdikcijos nagrinėti tos bylos pagal Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 2 punktą.

46 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pateiktus klausimus reikia atsakyti, kad Reglamento Nr. 1215/2012 7 straipsnio 2 punktas turi būti aiškinamas taip, kad vietos, kurioje yra asmens, teigiančio, kad jo asmeninės teisės buvo pažeistos dėl internete patalpinto turinio, interesų centras, teismas turi jurisdikciją nagrinėti šio asmens pareikštą ieškinį dėl visos žalos atlyginimo tik tuomet, jeigu šiame turinyje nurodomos objektyvios aplinkybės, kurias galima patikrinti ir kurios leidžia tiesiogiai ar netiesiogiai identifikuoti minėtą asmenį kaip individą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

47 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą dėl prejudicinio sprendimo pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

2012 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1215/2012 dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo 7 straipsnio 2 punktas turi būti aiškinamas taip, kad vietos, kurioje yra asmens, teigiančio, kad jo asmeninės teisės buvo pažeistos dėl internete patalpinto turinio, interesų centras, teismas turi jurisdikciją nagrinėti šio asmens pareikštą ieškinį dėl visos žalos atlyginimo tik tuomet, jeigu šiame turinyje nurodomos objektyvios aplinkybės, kurias galima patikrinti ir kurios leidžia tiesiogiai ar netiesiogiai identifikuoti minėtą asmenį kaip individą.

Parašai.